

ÎN C H E I E R E

14 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător:

Judecători:

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând solicitarea depusă de Lilia Vasilevici cu privire la sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Vasilevici împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2023, Lilia Vasilevici a depus cerere de chemare în judecată, în procedura de contencios administrativ, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea ca fiind ilegală Hotărârea CSP nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 „Cu privire la examinarea adresării doamnei Lilia Vasilevici”, recunoașterea faptului că la examinarea petiției sale și la adoptarea Hotărârii nr.1-29/2022 din 10 februarie 2022, membrul și președintele Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, se afla în situația de incompatibilitate și a încălcat prevederile legale care interzic participarea sa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa, obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind tragerea la răspundere disciplinară a membrului și președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc în baza art.38 lit.a), b), e), e ¹⁾ și f) din Legea cu privire la Procuratură, obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind stabilirea motivului deconectării emisiei on-line a ședinței din 10 februarie 2022 la examinarea sesizării sale, obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind legalitatea comportamentului membrului CSP, A. Roșca, în ședința Consiliului din 10 februarie 2022, prin prisma prevederilor Codului de etică a procurorilor, Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Legii cu privire la Procuratură, obligarea CSP să dispună examinarea în

fond a sesizării sale privind constatarea căii apariției hotărârii Judecătoriei mun. Chișinău din 09 martie 2020, raport pe cazulul său, S. Balmuş.

Prin încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Lilia Vasilevici în temeiul art.207 alin.(1) și (2) lit.e) din Codul administrativ.

La 31 octombrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Lilia Vasilevici a depus recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea sa, precum și anularea încheierii din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă declarația de abținere a judecătorului Ecaterina Palanciuc de la examinarea cauzei și a încheierii din 11 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de Lilia Vasilevici privind de recuzarea judecătorului Ecaterina Palanciuc de la examinarea prezentei cauze. Iar, la 11 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Lilia Vasilevici a depus supliment la cererea de recurs, invocând aceleași solicitări ca și în cererea de recurs inițială.

La 08 noiembrie 2023, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Procuraturii copia recursului depus de Lilia Vasilevici, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d.85).

Totodată, la 08 decembrie 2023, Lilia Vasilevici a depus cerere, prin care în temeiul art.12² din Codul de procedură civilă, a solicitat completului de judecată a Curții Supreme de Justiție sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art.25, 50, 51, și art.52 din Codul administrativ.

În susținerea cererii Lilia Vasilevici a indicat că, la Curtea Supremă de Justiție a depus recurs împotriva încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău. Pentru a întemeia ilegalitatea încheierii respective a invocat situația de incompatibilitate a judecătorului Ecaterina Palanciuc. La examinarea cauzei respective, Curtea de Apel Chișinău i-a încălcat dreptul la o instanță imparțială, drept garantat de art.25 din Codul administrativ.

În viziunea Liliei Vasilevici, Curtea de Apel Chișinău în mod neuniform a soluționat problema inadmisibilității participării la judecarea dosarelor civile, unde ea figurează în calitate de reclamant, a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, fapt ce impune sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ pentru a rezolva chestiunea dată.

Cu trimitere la art.12² din Codul de procedură civilă, Lilia Vasilevici a indicat că demersul este formulat pentru o problema de drept în legătură cu existența cauzei aflate în curs de examinare în instanța de judecată (Curtea Supremă de Justiție), care nu a fost soluționată anterior printr-un aviz consultativ. Lămurirea problemei de drept este determinată pentru soluționarea în fond, legal și întemeiat, a cauzei în care a fost ridicată.

Recurenta consideră că, judecătorii Curții de Apel Chișinău în mod diferit aplică prevederile art.25, 50, 51 și art.52 din Codul administrativ.

În acest context, Lilia Vasilevici a menționat că, anterior a activat împreună cu judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, în cadrul aceleiași instanțe de judecată – Judecătoria mun. Chișinău, sect. Centru. Astfel, în perioada anilor 1996 – 1997, la exercitarea mandatului său de judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost asistată de Ecaterina Palanciuc, care era la acel moment subalternă sa, activând în funcție de grefier. Ulterior, în perioada anilor 2005 – 2014, Ecaterina Palanciuc a devenit judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, devenind deja colega de serviciu.

În toate situațiile când judecătorul Ecaterina Palanciuc făcea parte dintr-un complet de judecată, care urma să judece cauzele intentate la acțiunile sale, ultima demonstra responsabilitate și î-și declara abținere de la judecarea dosarelor respective, care întotdeauna erau admise din motivele expuse supra, pentru a nu afecta imparțialitatea obiectivă a instanței, iar dosarele erau transmise pentru desemnarea unui alt judecător.

Lilia Vasilevici a remarcat că, din anul 2015, judecătorul Ecaterina Palanciuc niciodată nu fost lăsată pentru judecarea dosarelor intentate la acțiunile sale.

Cu toate acestea, în cauza respectivă s-a făcut excepție.

Deși, judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc și-a declarat abținere de la examinarea prezentei cauze, totuși prin încheierea din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, declarația de abținere a fost respinsă, iar prin încheierea din 11 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă și cererea de recuzare înaintată de către ea judecătorului Ecaterina Palanciuc, din aceleași motive.

Pe lângă acestea, judecătorul-raportor pe cererea de recuzare, A. Pahopol, în același împrejurări, pe de o parte a respins cererea de recuzare înaintată judecătorului Ecaterina Palanciuc, iar pe de altă parte, într-o altă cauză similară (dos nr.3-78/22) a admis cererea de abținere a judecătorului respectiv, ceea ce demonstrează aplicarea neuniformă a practicii judiciare.

În contextul enunțat, Lilia Vasilevici consideră necesar sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art.25, 50, 51 și art.52 din Codul administrativ, în special modul de aplicare a legii în cazul abținerii/recuzării judecătorului pe motivul ex-relațiilor de subaltern-conducător cu un participant la proces.

La 11 decembrie 2023, Lilia Vasilevici a depus un supliment la cererea privind emiterea unui aviz consultativ cu privire la modul de aplicare corectă a legii, în special a solicitat acceptarea în calitate de probă a practicii judiciare naționale și internaționale, anexate la cererea respectivă.

Studiind solicitarea cu privire la sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din motivele ce succed.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.12² alin.(1)-(5) din Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării cauzei într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Solicitarea avizului consultativ trebuie să se refere la dificultăți de aplicare corectă a normei de drept susceptibile de interpretări diferite. Solicitarea avizului consultativ nu va conține formularea unei simple întrebări cu privire la aplicarea unui text de lege. Obiectul solicitării îl constituie o veritabilă problemă de drept dacă întrunește următoarele condiții: a) solicitarea este formulată în legătură cu existența unei cauze aflate în curs de examinare în instanța de judecată; b) lămurirea problemei de drept este determinantă pentru soluționarea în fond a cauzei în care a fost ridicată; c) problema este nouă, interpretarea dată problemei de drept nu a fost soluționată printr-un aviz consultativ anterior. În cazul în care instanța de judecată respinge demersul participanților la proces privind solicitarea unui aviz consultativ din partea Plenului Curții Supreme de Justiție, aceasta va emite o încheiere nesusceptibilă de recurs. În cazul în care decide respingerea solicitării, Plenul Curții Supreme de Justiție emite o încheiere motivată care nu se supune niciunei căi de atac și care se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție nu mai este obligatoriu pentru Curte în cazul în care ulterior se modifică legea sau se schimbă modul de punere în aplicare a acesteia. Solicitarea avizului consultativ se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Plenului Curții Supreme de Justiție asupra solicitării de emitere a avizului consultativ se amână pledoariile.

Analizând solicitarea Liliei Vasilevici, raportată la prevederile normei de drept precitate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece temeiurile solicitării la care face referire recurenta, nu se încadrează în prevederile art.12² din Codul de procedură civilă. Or, obiectul solicitării emiterii avizului consultativ și anume, cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art.25, 50, 51 și 52 din Codul administrativ, nu constituie o veritabilă problemă de drept pentru soluționarea în fond a cauzei în care a fost ridicată, precum și nu întrunește cumulativ condițiile strict obligatorii prevăzute la art.12² alin.(1²) din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate, și având în vedere că nu se atestă dificultăți la interpretarea și aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural în speța dedusă judecării, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că la caz nu se atestă necesitatea de a sesiza Plenul Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii, iar acest fapt impune respingerea solicitării Liliei Vasilevici.

În conformitate cu art.195, art.230 din Codul administrativ, în coroborare cu art.122 din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge solicitarea depusă de Vasilevici Lilia cu privire la emiterea de către Plenul Curții Supreme de Justiției a unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

Dosarul nr.3r-294/23
2-23058228-01-3r-08112023

Prima instanță, Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca)

DECIZIE

14 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător:

Judecători:

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând recursul depus de Lilia Vasilevici,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Vasilevici împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Lilia Vasilevici, încheierii din 11 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea Liliei Vasilevici privind recuzarea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc și încheierii din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă declarația de abținere de la judecarea cauzei a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2023, Lilia Vasilevici a depus cerere de chemare în judecată, în procedura de contencios administrativ, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și impunerea la acțiune.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 23 decembrie 2022 a depus sesizare la Consiliul Superior al Procurorilor și Inspekția procurorilor, solicitând tragerea la răspundere disciplinară a președintelui CSP, Angela Motuzoc pentru încălcarea prevederilor legale, care interzic participarea membrului CSP aflat în situația incapacității, adică, în situația când există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa.

Sesizarea a fost examinată în ședința din 23 martie 2023, unde prin hotărârea CSP nr.1-52/2023 din 23 martie 2023, aceasta a fost declarată inadmisibilă.

Reclamanta își manifestă dezacordul față de Hotărârea nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor, din următoarele motive.

La 10 februarie 2022, a fost examinată solicitarea sa de a condamna acțiunile ilegale ale reprezentantului Procuraturii, Ivan Diacov, care fiind în funcția de procuror

în Procuratura mun. Chișinău, în perioada anilor 2013 - 2015 și 2018 a fost învinuită public, prin mass-media, internet, în săvârșirea infracțiunii grave – luarea de mită, că este coruptă și a emis sentințe ilegale în privința lui Pasat, Șarban, Urecheanu, Becciev ș.a. A declarat că trebuie să răspundă pentru sentința ilegală în privința ex-directorului SIS, Valeriu Pasat.

Cu învinuiri grave Ivan Diacov s-a adresat la Consiliul Superior al Magistraturii și prin sesizare a cerut eliberarea ei din funcția de judecător și intentarea în privința ei a cauzei penale.

Sub presiunea procurorului de atunci în Procuratura mun. Chișinău, Ivan Diacov, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat o hotărâre în defavoare ei, prin care a fost eliberată din funcția de judecător și intentată în privința ei a dosarului penal.

Afară de aceasta, Ivan Diacov l-a impus pe subalternul său să depună un raport confidențial împotriva ei precum că, ar emis sentința judecătorească contra unei sume de bani. Fiind audiat de organul de urmărire penală, Procuratura Generală, subalternul lui I. Diacov a declarat că a întocmit raportul sub presiunea ultimului.

În iunie 2014, procuratura a refuzat intentare dosarului penal în privința ei, însă I. Diacov continua presiunea publicului, cerând eliberarea sa din funcție.

Pentru declarații false, în anul 2015 s-a adresat în judecată cu acțiune împotriva lui I. Diacov pentru defăimare, procesul în cauza respectivă încă nu este finalizat, aflându-se pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, până în prezent.

În perioadă respectivă s-a adresat cu petiții la Procuratura Generală și Consiliul Superior al Procurorilor, cerând luarea unor măsuri adecvate în privința lui I. Diacov ca acesta să înceteze ieșirile în presă cu învinuiri în adresa ei, totodată solicitând tragerea lui la răspunderea disciplinară.

Prin răspunsul primit a fost informată că i s-a atenționat lui I. Diacov despre comportamentul său incompatibil cu funcția de procuror.

În decembrie 2019, a sesizat Procuratura Generală și Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând constatarea faptului că prin acțiunile ilegale ale reprezentantului procuraturii, Ivan Diacov, i s-a încălcat drepturile fundamentale ale cetățeanului, în special dreptul la prezumția vinovăției și dreptul la viața privată fără amestec al autorității publice.

Însă, petiția sa a fost ignorată, nefiind examinată, din care motiv s-a adresat cu acțiune la Curtea de Apel Chișinău în ordinea contenciosului administrativ, care ulterior a fost strămutată spre examinare, conform competenței jurisdicționale, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, unde reprezentantul CSP nu s-a prezentat la nicio ședință de judecată.

La 02 noiembrie 2021 a sesizat CSP, solicitând soluționarea chestiunii sale în Plenul CSP, insistând la participarea reprezentantului CSP în ședințele de judecată la Judecătoria mun. Chișinău, sediul Râșcani.

Președintele CSP, Angela Motuzoc, la sesizarea din 02 noiembrie 2021, i dat un răspuns unipersonal, fără a prezenta membrilor CSP materialele acțiunii în contencios administrativ pentru examinare în ședința Plenului CSP și doar când s-a adresat cu acțiune la Curtea de Apel Chișinău, Președintele CSP, Angela Motuzoc a ordonat examinarea sesizării sale în Plenul CSP.

La 10 februarie 2022, în cadrul examinării sesizării sale din 02 noiembrie 2021, membrul CSP, A. Roșca, nu i-a permis să-și expună poziția, declarând că nu este interesat de cele ce se explică, întrebând-o doar ce solicită ea, drept consecință sesizarea ei fiind respinsă.

Mai mult decât atât, de la angajații CSP a aflat că ședința de judecată nu a fost difuzată on-line după raportul membrului CSP, difuzarea ședinței fiind încetată.

Deși, avea suspiciuni că Președintele CSP, Angela Motuzoc se află în relații de prietenie cu I. Diacov, totuși nu a putut proba acest fapt.

După examinarea cazului său, la 15-16 februarie 2022, în mass-media au fost publicate declarațiile lui I. Diacov și A. Motuzoc, care au confirmat că se cunosc de o perioadă îndelungată de timp, anterior activând împreună la Procuratura mun. Chișinău, unde A. Motuzoc a fost subalternă lui I. Diacov, confirmând nu doar relații de serviciu, dar și cele apropiate, discutând aspecte private.

Reclamanta consideră că, Președintele CSP, Angela Motuzoc era obligată să informeze membrii CSP despre incompatibilitatea sa la examinarea cazului său după cum prevede Codul de etică, Legea cu privire la Procuratură, Regulamentul CSP și Codul administrativ, cu toate acestea, însă, Președintele CSP, Angela Motuzoc a tăinuit circumstanțele de incompatibilitate, care pun la îndoială nepărtinirea sa, la examinarea sesizării sale, în situația în care prin aceasta a cerut condamnarea acțiunilor ilegale a lui I. Diacov, cu care ceasta se află în relații de prietenie.

Cu trimitere la art.15 alin.(1), (2) lit.c) și h) din Legea cu privire la Procuratură, art.2.19, art.6.15 din Regulamentul CSP, art.50 și 51 din Codul administrativ, reclamanta consideră că, membrul și Președintele CSP, Angela Motuzoc, a participat ilegal la examinarea cazului său.

În viziunea Liliei Vasilevici, Președintele CSP, Angela Motuzoc, a neglijat grosolan principiile fundamentale și cerințele procesului administrativ, Codului de etică a procurorilor și bunele moravuri, nu doar participând, dar și prezidând ședința CSP, obiectul căreia a constituit verificarea acțiunilor procurorului I. Diacov, cu care se află în relații de prietenie.

Mai mult ca atât, Președintele CSP, Angela Motuzoc, a examinat unipersonal petiția ei din 02 noiembrie 2021, a fost deconectată emisia on-line a ședinței din 10 februarie 2022 a CSP, a tolerat acțiunile membrului CSP, A. Roșca, care a manifestat un comportament grosolan față de ea și în absența ei a admis în calitate de probă hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, care nu a fost examinată în ședință și nu se regăsește la dosarul administrativ, despre existența căreia nu a cunoscut anterior și nu a dat explicații în privința acesteia, dar CSP în hotărârea din 10 februarie 2022 a făcut trimitere la acest act judecătoresc.

Consideră că, proba enunțată nu a fost prezentată oficial, nu a fost înregistrată în Registrul de intrare a CSP, fiind prezentată Președintele CSP, Angela Motuzoc, nemijlocit de I. Diacov în mod neoficial.

Profitând de funcția înaltă, membru și președintele CSP, Angela Motuzoc, a ascuns relațiile apropiate cu I. Diacov pentru a influența decizia CSP.

În contextul enunțat, Lilia Vasilevici a solicitat anularea ca fiind ilegală Hotărârea CSP nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 „Cu privire la examinarea adresării doamnei

Lilia Vasilevici”; recunoașterea faptului că la examinarea petiției sale și la adoptarea Hotărârii nr.1-29/2022 din 10 februarie 2022, membrul și președintele Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, se afla în situație de incompatibilitate și a încălcat prevederile legale care interzic participarea sa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind tragerea la răspundere disciplinară a membrului și președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc în baza art.38 lit.a), b), e), e¹) și f) din Legea cu privire la Procuratură; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind stabilirea motivului deconectării emisiei on-line a ședinței din 10 februarie 2022 la examinarea sesizării sale; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind legalitatea comportamentului membrului CSP, A. Roșca, în ședința Consiliului din 10 februarie 2022, prin prisma prevederilor Codului de etică a procurorilor, Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Legii cu privire la Procuratură, obligarea CSP să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind constatarea căii apariției hotărârii Judecătoriei mun. Chișinău din 09 martie 2020, raportor pe caz, S. Balmuș.

Făcând parte din completul de judecată, învestit cu judecarea cauzei, judecătorul Ecaterina Palanciuc la 12 iunie 2023 și-a declarat abținere de la judecarea prezentei cauzei (f.d.38).

Prin încheierea din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă declarația de abținere înaintată de judecătorul Ecaterina Palanciuc (f.d.42).

La 05 iulie 2023, Lilia Vasilevici a înaintat recuzare judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, din motiv că anterior au activat împreună în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, având relații de ex-subaltern și colegi de serviciu (f.d.47-49).

Prin încheierea din 11 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de recuzare înaintată de Lilia Vasilevici judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc (f.d.55-57).

Prin încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art.207 alin.(1) și (2) lit.e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Lilia Vasilevici (f.d.66-76).

La 31 octombrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Lilia Vasilevici a depus recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea sa, precum și anularea încheierii din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă declarația de abținere a judecătorului Ecaterina Palanciuc de la examinarea cauzei și a încheierii din 11 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de Lilia Vasilevici privind de recuzarea judecătorului Ecaterina Palanciuc de la examinarea prezentei cauze.

În susținerea recursului, Lilia Vasilevici a indicat că, Curtea de Apel Chișinău eronat i-a declarat inadmisibilă acțiunea, motivând soluția pe hotărârea din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău. Or, din textul actului judecătoresc enunțat

se observă că nicio pretenție din prezenta acțiune nu a fost anterior obiect de examinare, întrucât obiectul acțiunii în cauza precedentă a constituit încălcarea drepturilor sale fundamentale la prezumția nevinovăției și amestecul autorităților publice în viața sa privată.

Mai mult, în textul hotărârii din 08.12.2022 nu a depistat mențiuni despre pretense încălcări din sesizarea din 23.12.2022.

Prin sesizarea din 23.12.2022 a solicitat recunoașterea faptului că la examinarea petiției și la adoptarea hotărârii nr.1-29/2022 din 10.02.2022, membru și președintele CSP, Angela Motuzoc se afla în situație de incompatibilități și a încălcat prevederile legale care interzic participarea sa la examinarea unui subiect din agenda dacă există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa.

Consideră că, prima instanță a confundat dreptul său de a cere examinarea petiției sale privind pretinsa combatere disciplinară de către A. Motuzoc și dreptul de a obține o hotărâre de sancționare disciplinară a acesteia.

În ședința de judecată din 10.02.2022 nu a avut informația și dovezi de aceea nu a înaintat recuzare Președintelui CSP, Angela Motuzoc.

Recurenta consideră că, Președintele CSP, Angela Motuzoc, nu a fost imparțială, deoarece nu era în drept să soluționeze sesizările sale.

De asemenea, și membrul CSP, A. Roșca, i-a creat impedimente să dea explicații, declarând că nu-l interesează ce spune ea. Iar, emisia on-line a ședinței a fost deconectată, iar CSP a procedat la utilizarea unei probe pe ascuns.

În viziunea recurente i-a fost încălcat dreptul la examinarea petiției în fond prin declararea inadmisibilității acesteia.

În opinia Lilei Vasilevici autoritatea publică i-a îngreunat dreptul la soluționarea în fond a petiției prin declararea inadmisibilă a petiției sale, iar instanța judecătorească i-a îngreunat dreptul la justiție.

Consideră eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că nu a indicat în acțiune expres dreptul vătămat încălcat, deoarece art.211 din Codul administrativ nu cere indicarea dreptului vătămat.

Instanța de judecată trebuia să se conducă de prevederile art.22 din Codul administrativ, care statuează că, autoritatea publică și instanța de judecată nu sunt legate de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Pe lângă acestea a indicat recurenta că, a prezentat 3 încheieri judecătorești adoptate de Curtea de Apel Chișinău, prin care au fost admise abținerile judecătorului E. Palanciuc de la examinarea cazurilor juridice cu participarea sa, însă în prezenta cauză abținerea judecătorului E. Palanciuc și recuzarea sa înaintată ultimei, au fost respinse. Recuzarea a fost respinsă de judecătorul A. Pahopol, care pe un alt caz similar a admis abținerea judecătorului E. Palanciuc.

La 11 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Lilia Vasilevici a depus supliment la cererea de recurs, invocând aceleași argumente și solicitări ca și în cererea de recurs inițială.

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 16 octombrie 2023 și notificată recurentei Lilia Vasilevici la 26 octombrie 2023, la poșta electronică a acesteia, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexat la actele cauzei (f.d.77).

Astfel, recursul lui Lilia Vasilevici a fost depus cu respectarea prevederilor art.242 din Codul administrativ.

La 08 noiembrie 2023, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Procuraturii copia recursului depus de Lilia Vasilevici, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d.85).

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, completul de judecată a Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei în raport cu argumentele recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin.(1) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art.194 din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Materialele cauzei atestă că, la 23 decembrie 2022, Lilia Vasilevici, prin intermediul poștei electronice, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor sesizare, prin care a solicitat recunoașterea faptului că la examinarea petiției sale și la adoptarea Hotărârii nr.1-29/2022 din 10.02.2022, membrul și președintele Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, se afla în situație de incompatibilitate și a încălcat prevederile legale care interzic participarea sa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa; tragerea la răspundere disciplinară a membrului și președintelui CSP, Angela Motuzoc, în baza art.3 lit.a), b), e), e¹), f) din Legea cu privire la Procuratură; a stabili motivul deconectării emisiei on-line a ședinței din 10.02.2022 la examinarea sesizării sale;

aprecierea legalității comportamentului membrului CSP, A. Roșca, în ședința CSP din 10.02.2022 prin prisma prevederilor Codului de etică a procurorilor, Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Legii cu privire la Procuratură; a stabili calea apariției hotărârii din 09.03.2020 a Judecătoriei Chișinău (judecător-raportor Sv. Balmuș) (f.d.24-27).

Prin Hotărârea nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor a fost declarată inadmisibilă adresarea Liliei Vasilevici (f.d.30-34).

Nefiind de acord cu Hotărârea nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor, Lilia Vasilevici s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea ca fiind ilegală Hotărârea CSP nr.1-52/2023 din 23 martie 2023 „Cu privire la examinarea adresării doamnei Lilia Vasilevici”; recunoașterea faptului că la examinarea petiției sale și la adoptarea Hotărârii nr.1-29/2022 din 10 februarie 2022, membrul și președintele Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, se afla în situația de incompatibilitate și a încălcat prevederile legale care interzic participarea sa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care trezesc îndoieli privind obiectivitatea sa; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind tragerea la răspundere disciplinară a membrului și președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc în baza art.38 lit.a),b),e),e¹) și f) din Legea cu privire la procuratură; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind stabilirea motivului deconectării emisiei on-line a ședinței din 10 februarie 2022 la examinarea sesizării sale; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind legalitatea comportamentului membrului CSP, A. Roșca, în ședința Consiliului din 10 februarie 2022, prin prisma prevederilor Codului de etică a procurorilor, Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Legii cu privire la Procuratură, obligarea CSP să dispună examinarea în fond a sesizării sale privind constatarea căii apariției hotărârii Judecătoriei mun. Chișinău din 09 martie 2020, raportor pe caz, S. Balmuș.

Curtea de Apel Chișinău, fiind investită cu soluționarea cauzei în prima instanță, prin încheierea din 16 octombrie 2023 a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Lilia Vasilevici în temeiul art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

Prima instanță a motivat soluția de declarare a acțiunii Liliei Vasilevici ca inadmisibilă prin faptul că, ultima nu a indicat dreptul personal vătămat prin contestarea hotărârii CSP nr.1-52/2023 din 23 martie 2023.

Judecând cauza în ordine de recurs, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău, expusă în încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

Conform art.207 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Articolul 189 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Prin urmare, unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Din sensul art.5 din Codul administrativ rezultă că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin.(1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Reieșind din prevederile art.39 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Sub acest aspect, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că prevederile art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din Codul administrativ.

Completul de judecată reține că, sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane, ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, pentru a pune pe rol o acțiune în contenciosul administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

La caz, reclamata Lilia Vasilevici s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune, solicitând anularea Hotărârii nr.1-52/23 din 23 martie 2023 a Consiliului Superior al Procurorilor, prin care s-a declarat inadmisibilă sesizarea sa cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, precum și a exprimat obiecții referitor la unele aspecte ce țin de ședința

Consiliului Superior al Procurorilor din 10 februarie 2022, când a fost emisă Hotărârea nr.1-29/22, care ar fi generat soluționarea greșită a petiției sale anterioare, cu obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze în fond sesizarea din 23 decembrie 2022.

Din sensul art.87 alin.(1) din Codul administrativ rezultă că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.

Totodată, art.225 alin.(1) și (2) din Codul administrativ stipulează că, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În contextul enunțat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe precum că, Lilia Vasilevici nu a invocat niciun argument plauzibil, prin care să motiveze și să justifice explicit în plan material și/sau procesual care sunt în concret drepturile vătămăte ale acesteia prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor, deoarece reclamanta și-a exprimat nemulțumirea în special față de activitatea Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei că prin sesizarea din 23 decembrie 2022 a solicitat recunoașterea faptului precum că, la examinarea petiției și adoptarea hotărârii nr.1-29/2022 din 10 februarie 2022 membrul și președintele CSP, Angela Motuzoc se afla în situația incompatibilității, or, în cadrul ședinței primei instanțe reclamanta a recunoscut faptul că la ședința respectivă nu și-a valorificat dreptul de a înainta recuzări față de membrii Consiliului Superior al Procurorilor (f.d.64).

La acest aspect, completul de judecată reține că, temeiurile și procedura recuzării sau după caz a declarării abținerii de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor este reglementată de art.78 din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că, un membru al Consiliului Superior al Procurorilor nu poate participa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care exclud participarea sa la examinarea subiectului în cauză sau care ar trezi îndoieli privind obiectivitatea sa. În cazul în care există astfel de circumstanțe, membrul respectiv al Consiliului este obligat să facă o declarație de abținere. Pentru motivele indicate la alin.(1), un membru al Consiliului Superior al Procurorilor poate fi recuzat. Cererea de recuzare și declarația de abținere trebuie să fie motivate. Membrul Consiliului Superior al Procurorilor a cărui recuzare sau abținere a fost invocată nu participă la examinarea cererii de recuzare sau a declarației de abținere.

Respectiv, doar simpla declarare despre existența, în trecut, a unor raporturi de serviciu cu un anumit ex-procuror vizat de o procedură nu poate fi suficientă pentru a justifica o eventuală lipsă de obiectivitate. Argumentele aferente unei cereri de recuzare sau, după caz, ale unei declarații de abținere trebuie să fie sustenabile și să fie în măsură să trezească suspiciuni rezonabile privind convingerile subiective ale unui membru.

În acest context, prin prezenta acțiune Lilia Vasilevici nu poate revendica încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor în condițiile în care legea nu apără dreptul reclamantei de a obține o hotărâre de sancționare disciplinară a Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, dar recunoaște doar dreptul persoanei de a depune o sesizare cu privire la faptele care pot constitui o abatere disciplinară, la autoritatea corespunzătoare.

Cu toate că, Lilia Vasilevici are dreptul la petiționare în conformitate cu art.9 din Codul administrativ, totuși faptele invocate în petiție/sesizare nu sunt de natură de a convinge că acesteia i s-a încălcat un drept personal propriu, or, răspunderea disciplinară a Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor rezultă exclusiv din raporturile de muncă, iar Lilia Vasilevici nu este participant la aceste raporturi de muncă, în situația în care tragerea la răspundere disciplinară este un drept exclusiv al organului de autoadministrare și nu o obligație a acestuia.

La caz, Lilia Vasilevici, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 23 martie 2023, nu a indicat, prin prisma art. 17 din Codul administrativ, care drepturi sau interese legitime ale sale au fost încălcate direct prin hotărârea contestată. Or, simplul dezacord al Liliei Vasilevici cu Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-52/2023 din 23 martie 2023, nu denotă încălcarea unui drept subiectiv al ultimei, care poate fi apărut prin intermediul justiției.

Mai mult ca atât, fiind prezentă la ședința CSP din 23 martie 2023, Lilia Vasilevici a declarat că, dezacordul său, invocat în sesizare, constă că Președintele CSP, Angela Motuzoc, a procedat greșit în raport cu adresarea sa, iar prin această conduită a influențat soluția CSP la emiterea Hotărârii nr.1-29/22 din 10 februarie 2022.

De altfel, din sesizarea din 23 decembrie 2022, precum și din acțiune, se desprinde că reclamanta/recurentă solicită reexaminarea petiției sale din 02 noiembrie 2021, care a fost declarată inadmisibilă prin Hotărârea CSP nr.1-29/2022 din 10 februarie 2022.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, cadrul legal precitat supra interzice un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel, încât, pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ este necesar revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al Liliei Vasilevici.

Prin urmare, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*.

În acest sens este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi

[Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)].

Curtea a subliniat că, în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Astfel, un act administrativ poate fi anulat numai dacă și doar cu condiția de a se dovedi că a produs părții reclamante o vătămare într-un drept, ori într-un interes legitim, potrivit art. 17 din Codul administrativ, care consacră contenciosul subiectiv.

Instanța sesizată de contencios administrativ trebuie să verifice dacă prin actul administrativ care face obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective.

Din analiza cererii de chemare în judecată depusă de Lilia Vasilevici nu se desprinde dreptul subiectiv pretins a fi încălcat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 23 martie 2023, în situația în care sesizarea Liliei Vasilevici reprezintă poziția subiectivă a acesteia în raport cu constatările stabilite printr-un act administrativ emis anterior de Consiliul Superior al Procuraturii, la caz, prin Hotărârea nr.1-29/22 din 10 februarie 2022, iar simpla existență a unei opinii diferite asupra unei situații deja examinate, nu întrunește gradul necesar de suficiență factologică și consistență juridică în sensul admisibilității solicitărilor înaintate prin prezenta acțiune. Or, revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantei reprezintă o condiție obligatorie pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul de admisibilitate.

De altfel, obiecțiile reclamantei/recurente reprezintă un „recurs deghezat” asupra unei situații care deja a fost supusă cercetării.

În partea ce ține de pretinsa atitudine necorespunzătoare, manifestată de către membrul CSP, A. Roșca în cadrul ședinței din 10 februarie 2022, completul de judecată remarcă că învinuirile aduse de către reclamanta/recurentă sunt declarative, nefiind probate în acest sens.

La fel, sunt lipsite de relevanță și alegațiile Liliei Vasilevici privind omisiunile tehnice admise în cadrul ședinței CSP din 10 februarie 2022, precum și modul de prezentare a hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, la care s-a făcut trimitere în Hotărârea CSP nr.1-29/22 din 10 februarie 2022, în situația în care nu este de natură să justifice încălcarea în concret a drepturilor pretins vătămăte ale recurente, de către membrii CSP, (cărora ultima nu le-a înaintat recuzare), prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor la emiterea Hotărârii nr.1-52/2023 din 23 martie 2023.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corectă soluția adoptată de către Curtea de Apel Chișinău privind declararea ca inadmisibilă acțiunea depusă de către Lilia Vasilevici, în temeiul art.207 alin.(1) și (2), lit.e) din Codul administrativ.

Cât privește, dezacordul recurente Lilia Vasilevici cu încheierile Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2023, prin care a fost respinsă declarația de abținere de la judecarea prezentei cauze a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc și din 11 iulie 2023, prin care a fost respinsă cererea de recuzare înaintată de Lilia Vasilevici judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, temeiurile și procedura înaintării și examinării declarației de abținere și a propunerii de recuzare este prevăzută atât de art.50-52 din Codul administrativ, cât și de art.195, în coroborare cu art.50-53 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.53 alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.

Totodată, potrivit art.202 alin.(1) din Codul administrativ, judecătorul care examinează acțiunea în contencios administrativ trebuie să se abțină sau poate fi recuzat în baza temeiurilor prevăzute la art.49 și 50.

Conform art.50 alin.(1) din Codul administrativ, pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției.

Potrivit art.50 alin.(2) din Codul administrativ, motivul indicat la alin.(1) poate exista, în special, atunci când persoana care acționează pentru autoritatea publică:

- a) întreține relații personale strânse cu un participant la procedura administrativă ori cu reprezentantul legal sau împuternicit al acestuia;
- b) și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau într-un alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură;
- c) și-a expus părerea în public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor până la încheierea procedurii;
- d) are un interes economic sau personal față de rezultatul procedurii administrative.

Articolul 50 alin.(2) din Codul administrativ prevede o manieră care nu este exhaustivă motivele de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției de judecător în procedura contenciosului administrativ.

Se reține că, prin expresia „în special” din conținutul normei art.50 alin.(2) din Codul administrativ, legiuitorul a indicat că motivele de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției de judecător în procedura contenciosului administrativ nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv, pot fi reglementate și alte astfel de motive.

În conformitate cu art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169–171.

Conform art.50 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat dacă are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul de procedură civilă, dacă există temeiurile specificate la art.50 și 51, judecătorul, expertul, specialistul, interpretul, grefierul sunt obligați să se abțină de la judecată.

Prin urmare, în cazul în care se constată una din situațiile de incompatibilitate, judecătorul este obligat să se abțină de la examinarea cauzei.

Completul de judecată al Curții de Apel Chișinău a considerat că motivele de abținere de la judecarea cauzei invocate de către judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, și în cererea de recuzare înaintată de Lilia Vasilevici judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, și anume că, anterior reclamanta și judecătorul respectiv în trecut au activat împreună în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, având relații de conducător-subaltern și în același timp de colegi de serviciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.50 din Codul administrativ și art.50 din Codul de procedură civilă.

Prima instanță a stabilit că, motivul abținerii și recuzării judecătorului Ecaterina Palanciuc nu constituie un impediment la participarea sa la examinarea cauzei deduse judecării în prima instanță.

La fel, este irelevant argumentul recurente referitor la faptul că în cauze similare intentate la acțiunile sale, din aceleași motive, pe de o parte sunt admise declarațiile de abținere sau cererile de recuzare în care este vizat judecătorul Ecaterina Palanciuc, iar pe de altă parte sunt respinse, formând o practică divergentă, întrucât în astfel de situații un rol semnificativ îl constituie cum a derulat *evoluția raporturilor* în decursul timpului cu un fost coleg sau subaltern de serviciu, or, faptul că cu mulți ani în urmă, Lilia Vasilevici și judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc, au activat în cadrul aceleași instituții/instanțe, fără a proba cât de strânse sunt aceste relații, nu poate fi suficient pentru a justifica o eventuală lipsă de obiectivitate.

Analizând argumentele recurente invocate în cererea de recurs precum că, Curtea de Apel Chișinău la examinarea prezentei cauze a demonstrat imparțialitate, în raport cu cele sus-menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție le consideră lipsite de relevanță, în situația în care în speță nu s-au depistat împrejurări și respectiv motive de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției de către judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ecaterina Palanciuc și care ar fi influențat corectitudinea deciziilor emise în speța dedusă judecării.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierile Curții de Apel Chișinău sunt legale și întemeiate, iar argumentele invocate de recurenta Lilia Vasilevici sunt nejustificate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierile contestate.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Lilia Vasilevici.

Se mențin încheierile Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2023, 11 iulie 2023 și 15 iunie 2023, emise în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea

de chemare în judecată depusă de Lilia Vasilevici împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă